

Näringsliv, högskola och kommun samverkar i ny behandlingsmodell

KTP - Knowledge Transfer Partnerships är en samverkansform där akademi och näringsliv tillsammans genomför ett utvecklingsprojekt. Under 10 år har Högskolan Dalarna och flera andra akademier genomfört KTP-projekt inom produktutveckling, marknadsutveckling, processutveckling och energieffektivisering.

Visst måste det finnas en bättre metod för att arbeta med ungdomars missbruk än så som vi i Sverige jobbar idag? Den frågan var upprinnelsen till vad som skulle komma att bli ett spännande och intensivt KTP-projekt för Abila öppenvård i Falun och Högskolan Dalarna. Målet med projektet var att skapa, utveckla och implementera en modell som utmanar den traditionella modellen för missbruksvård i Sverige.

Ett KTP-Science projekt

KTP-projektet inleddes för drygt ett år sedan. Projektgruppen har bestått av två akademiska coacher, en processledare, representanter från Abila och en KTP-projektledare. Det här har varit ett KTP-Science-projekt vilket kräver någon med högre akademisk utbildning. Denna någon har i Abilas projekt varit Sheila Jones. Hon är disputerad och har även bakgrund som psykolog och har under tio år arbetat på Center för alkohol och drogforskning i Århus. Det är med mycket kunskap därifrån som den nya modellen utvecklats. Den bygger på evidensbaserade metoder och mycket av det man nu gör i Abila-modellen har använts framgångsrikt i Danmark.

– Det här är en helt ny behandlingsmetod i Sverige. I vår modell kräver vi inte drogfrihet. Vi fokuserar på de bakomliggande problemen, och det gör vi även om personen inte visar att den har för avsikt att bli drogfri, berättar Sheila.

Ulla-Karin Schön som varit en av två akademiska coacher i projektet fyller i:

– Utgångspunkten är ju ny. Vi tittar bredare och försöker adressera utmaning-

Representanter från projektet. I mitten Sheila Jones, KTP-projektledare och Magnus Nordahl, sektionschef på Socialtjänsten. Längst ut till höger, Marit Söderqvist, processledare.

arna till andra områden så som skolgång, psykisk hälsa, sociala relationer och konflikter inom familjen. Det har visat sig väldigt framgångsrikt.

Ulf Kassfelt är adjunkt på Högskolan Dalarna, han har en bakgrund inom missbruksvård och har varit den andra akademiska coachen i projektet.

– Som ung så ser man ofta inte konsekvenserna av sitt missbruk och då är man heller inte beredd att sluta. Om någon då kommer in och kräver drogfrihet så kommer ungdomarna bara att strunta i det och dra därifrån utan att bli bättre. Då har vi snarare hjälpt dem längre från drogfrihet och nykterhet, berättar han.

Ulf Kassfelt från Högskolan Dalarna har varit akademisk coach i projektet.

Var ett bra team

Ulla-Karin och Ulf tycker att de kompletterat varandra bra i projektet. Hon har haft hand om den forskningsbaserade delen och han har stått för det teoretiska. Tillsammans har det stöttat Sheila i arbetet även om de är överens om att Sheila varit väldigt självgående. Modellen har tagits fram utifrån den senaste forskningen och bygger på evidensbaserade metoder.

– Abila hade en hypotes som de gärna ville prova. För dem var det viktigt att vila på en forskningsgrund, att det är provat och bevisat, inte bara på ett tyckande, säger Ulla-Karin.

Sheila upplever att de varit ett bra team i arbetet och att hon fått stöd på många olika sätt.

– Processledaren Marit Söderqvist har varit tillgänglig när jag haft behov att prata och de akademiska coacherna har gjort mycket för att projektet skulle lyckas, berättar hon.

Kan uppfattas kontroversiellt

Det finns kanske en och annan som lyfter på ögonbrynen över arbetssättet. Abilamodellen innehåller två i svensk behandling ovanliga parametrar; frivillighet och belöning. Den som genomgår programmet behöver själv vilja delta och om den gör

det genom att komma på möten så belönas den också.

– Att jobba med belöning som ett sätt att stärka motivationen att fortsätta kontakten, är inte så vanligt och det kan i vissa fall upplevas lite kontroversiellt. Vissa tänker nog ”Va? Får de pengar för att droga?“, säger Ulf. Sheila förklarar att så är det naturligtvis inte, men om de unga inte kommer till behandlingsmötena så kan de heller inte behandlas. Därför har metoden med belöning visat sig framgångsrik.

– Våra handledare tar den unge människans problem på allvar och arbetar empatiskt och relationsbaserat utifrån motiverande samtal och kognitiva tillvägagångssätt i behandlingen. Vårt fokus är att skapa en så stor grad av normalitet som möjligt i den unges liv, fortsätter hon.

”Evidens inom socialtjänstens arbete är eftersatt i Sverige.”

Falun som pilotprojekt

Under ett års tid har ett pilotprojekt genomförts tillsammans med Falu kommun där tolv ungdomar med drogproblematik medverkat. Dessa ungdomar har fått gå igenom modellens olika steg. De har belönats med presentkort för att komma på möten, och det har inte funnits något krav att de måste hålla sig drogfria. Allt har noggrant dokumenterats för att sedan kunna sammanställas i en rapport av arbetet och för att se om modellen fungerar och projektet lyckats.

Magnus Nordahl är sektionschef på Socialtjänsten i Falun och han berättar varför de

ville vara pilotprojekt.

– Vi såg ett stort behov av att utveckla arbetet kring barn och ungas risk- och missbruk. Därför var det intressant för oss att ge oss in i projektet tillsammans med Abila.

Vidare berättar Magnus att det kändes bra och viktigt att gå in i ett samarbete där Högskolan Dalarna var med som en part.

– För oss var det väldigt viktigt! Evidens inom socialtjänstens arbete är eftersatt i Sverige. Att i det här projektet kunna jobba med att utveckla behandlingsarbetet och samtidigt säkerställa evidens kändes tryggt och var välbehövligt, fortsätter han.

Mycket bra samverkan

Det går inte att ta miste på att samtliga inblandade i projektet är nöjda när de summerar projektåret.

– Jag är nästan lite förvånad över att det har gått så bra. Kommunen har jobbat väldigt insiktsfullt och välvilligt. De har varit nyfikna och sett behovet av ett nytt arbetssätt. Abila har haft ett modigt förhållningssätt till att jobba med den här modellen och sen har Sheila gjort ett fantastiskt arbete, berättar Ulla-Karin.

Även Abilas vd Nils Ullberg är mycket nöjd med projektet.

– KTP är ett fantastiskt koncept, det handlar om en kunskapsöverföring åt båda håll, en länk mellan teori och praktik. Jag är så imponerad över alla inblandade, högskolan, kommunen, våra medarbetare och framförallt av Sheila. Sen ska jag inte sticka under stol med att jag är väldigt nöjd med att vi ser så fina resultat för de ungdomar som genomgått Abilamodellen, säger han.

Abilas vd Nils Ullberg och KTP-projektledaren Sheila Jones.

Positivt resultat

Att utveckla och implementera en sådan här modell på bara ett år är pressat, trots det kan man redan nu se flera positiva resultat. Både att man lyckades genomföra projektet och att man i rapporten kunnat se många parametrar som förbättrat situationen för ungdomarna i programmet. Rapporten visar att ungdomarna känt sig väl bemötta i behandlingen. Rapporten visar att ungdomarna känt sig väl bemötta i behandlingen och att de genom den uppnått en förbättrad psykisk hälsa.

– Det blev ett bra resultat. Även fast droganvändningen inte varit det primära målet har väldigt många av ungdomarna blivit drogfria under behandlingen. Jag är väldigt stolt över hur projektet gått. För mig har det varit både spännande och givande att vara med i ett KTP-projekt säger Sheila som får medhåll av Nils.

– Vi hade vår hypotes, vi har följt liknande arbetssätt i andra länder, så visst trodde jag på ett bra resultat. Men att det skulle fungera så här bra redan nu överträffar alla förväntningar säger Nils med ett leende.

Alla vinner på det

För Abilas del börjar nu arbetet med att paketera modellen och presentera den för nya potentiella uppdragsgivare. För Sheilas del fortsätter arbetet på Abila, men hon kommer att kombinera det med att på deltid undervisa på Högskolan Dalarna.

– Det här är ett exempel på kunskapsväxling när det är som bäst. Alla vinner på det, avslutar projektets processledare Marit Söderqvist.

MER INFORMATION: du.se/ktp

Processledare Marit Söderqvist

Tel: 023-77 8123 / maq@du.se